

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 11 ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU

În acest studiu v-om vorbi despre împărăția lui Dumnezeu. Cele patru evanghelii vorbesc despre Împărăția lui Dumnezeu. Luca o numește de patruzeci de ori, iar în capitolul 1 cu versetele 32 și 33 înregistrează cuvintele spuse Mariei de îngerul Gabriel:

El va fi mare și va fi numit „Fiul Celui Preaînalt”, iar Domnul Dumnezeu Îi va da tronul strămoșului Său, David. 33 Va împărăți peste casa lui Iacov în veci și Împărăția Lui nu va avea sfârșit!

Împărăția lui Dumnezeu nu este o înmărație materială, nici filozofică. Este o Împărăție spirituală. Are de a face cu caracterul lui Dumnezeu reprodus în poporul Lui. Este foarte trist că israeliții au confundat lucrurile. Ei așteptau o Împărăție literală, așteptau un Mesia războinic care să fie înconjurat de o armată puternică. Așteptau un Mesia care să distrugă poporul roman și care să așeze din nou Împărăția Israelului, pentru totdeauna.

Cred că ființele umane încă confundăm lucrurile. Blocuri, templuri, școli, birouri și alte lucruri materiale nu sunt necesare pentru Împărăția lui Dumnezeu. Bineînțeles că atâta timp cât suntem pe acest pământ avem nevoie de toate acestea, dar este foarte periculos să încurcăm lucrurile. Împărăția lui Dumnezeu se compune din ființe umane care au fost transformate prin dragostea lui Dumnezeu. Persoane care arată gloria lui Dumnezeu prin viața și prin caracterul lor. Lucrurile exterioare pot merge foarte bine, pot să crească, să se dezvolte, să se extindă dar asta nu înseamnă tot odată și creșterea spirituală a Bisericii lui Dumnezeu.

În continuare v-om observa câteva calități demne de cetățenii Împărăției lui Dumnezeu după cum scrie în Luca 18:17.

17 Adevărat vă spun că cel care nu primește Împărăția lui Dumnezeu ca un copil, nu va intra în ea!”

Înșușirea care iese cel mult în evidență în caracterul unui copil nu este simplitatea, nici inocența nici puritatea, chiar dacă acestea sunt caracteristici comune tuturor copiilor. Înșușirea cea mai evidentă a unui copil este dependența. Dacă lași un copil în mijlocul junglei cu alimente necesare ca să supraviețuiască, copilul va muri în câteva zile pentru că el este o ființă dependentă și are nevoie de un adult. În viața creștină, cetățenii Împărăției lui Dumnezeu, sunt bărbați și femei care au învățat să depindă de Dumnezeu prin comuniunea personală cu El. Oameni care au renunțat la eu-l lor, care au învățat să nu se încreadă în propriile forțe ci să își pună toată încrederea în Dumnezeu.

Să vedem altă calitate a cetățenilor împărăției lui Dumnezeu în Luca 12:31-32.

31 Căutați în schimb Împărăția Lui și toate aceste lucruri vi se vor da deasupra. 32 Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatălui vostru Îi face plăcere să vă dea Împărăția!

Ce însușire este aceasta? Cetățenii împărăției lui Dumnezeu îl pun pe Dumnezeu pe primul loc. Nu le e frică să renunțe la tot pentru Hristos. El este coloana vertebrală a experienței lor. Toate activitățile lor, toate motivațiile lor, toate aspirațiile lor se învârt în jurul lui Isus. De la El le vine puterea, tot El este refugiul lor în tumultul vieții și pentru El trăiesc.

Dar mai este încă o calitate pe care o putem vedea în experiența de zi cu zi a cetățenilor împărăției lui Dumnezeu. Poate chiar două. Pasajul care îl vom citi se află în Luca 9: 59-62

59 Altuia i-a zis:

– Urmează-Mă!

Dar acela I-a răspuns:

– (Doamne,)m dă-mi voie mai întâi să mă duc să-l înmormântezez pe tatăl meu!

60 Isus i-a zis:

– Lasă morții să-și îngroape morții,o iar tu du-te și vestește Împărăția lui Dumnezeu!

61 Un altul a zis:

– Te voi urma, Doamne, dar dă-mi voie mai întâi să-mi iau rămas bun de la cei din casa mea!

62 Dar Isus i-a răspuns:

– Nimeni care pune mâna pe plug și se uită înapoi nu este potrivit pentru Împărăția lui Dumnezeu!

Cetățenii ai Împărăției lui Dumnezeu, dragă cititorule, au o misiune clară: să împărtășească cuvântul lui Dumnezeu. Ei trăiesc pentru a împlini această misiune. Mai mult de atât, legământul pe care ei îl au față de această misiune este ceea ce îi ajută să obțină urmatoarea calitate la care se referă ultimul verset de mai sus: *Nimeni care pune mâna pe plug și se uită înapoi nu este potrivit pentru Împărăția lui Dumnezeu!*

Trecem acum la a treia parte a studiului nostru unde vom vorbi despre o problemă care îi îngrijorează pe mulți. În Luca 17:20-21 citim următoarele:

20 Fiind întrebat de către farisei când va veni Împărăția lui Dumnezeu, Isus le-a răspuns: „Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel încât să fie observată 21 și nici nu se va zice: «Iat-o aici!» sau «Iat-o acolo!», pentru că Împărăția lui Dumnezeu este în mijlocul vostru!”

În cazul acesta, Isus le-a spus fariseilor că Împărăția lui Dumnezeu deja se instaurase, odata cu venirea Lui. Dar puțin mai înainte, vorbind despre semnele celei de a doua venire a Lui, Isus le spune ucenicilor Lui ceea ce găsim în Luca 21:29-31.

29 Le-a spus apoi o pildă:

– Uitați-vă la smochin și la toți copacii. 30 Când vedeți că deja înfrunzesc, știți că de acum vara este aproape. 31 Tot așa și voi, când vedeți că se întâmplă aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.

După ce citim aceste două pasaje, întrebarea logică care reiese este urmatoarea: Împărăția lui Dumnezeu a venit deja împreună cu prima venire a lui Isus, sau va venii în viitor la a doua venire a lui Isus? Răspunsul este: a venit și nu a venit. Împărăția lui Dumnezeu a venit în persoana Domnului Isus Hristos. El a scos demoni, a vindecat bolnavi, a refăcut viețile distruse de păcat și a înviat până și morți. El a stabilit o împărăție spirituală care a făcut să tremure forțele răului. Dar în ceea ce privește înfrângerea complete și definitive al păcatului, Împărăția lui Dumnezeu va venii la a doua venire a lui Isus. Iar atunci nu va rămâne nici cea mai mică rădăcină a păcatului. Împărăția lui Dumnezeu este deja prezentă azi în viața Bisericii noastre, în experiențele biruitoare ale creștinilor dar, cu toate acestea, Biserica lui Dumnezeu încă este o Biserică pierdută care merge prin deșertul acestei lumi. Încă nu am ajuns în Țara Promisă. Dar atunci când Hristos se va întoarce, glorioasa speranță a poporului Său se va întruchipa iar diavolul cu îngerii săi vor gusta definitivă și completa înfângere.

A patra parte al acestui studiu, scoate în vedere revenirea lui Hristos ca fiind stabilirea definitivă a Împărăției lui Dumnezeu. Nu va fi doar victoria completă asupra păcatului ci de asemenea, va fi și adunarea finală a tuturor celor răscumparați fără a mai fi despărțiți vreodată pentru că Împărăția pe care ne-am dorit-o va ajunge la noi.

Dar Isus ne prezintă și o avertizare în Luca 21:34-36:

34 Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreuneze inimile cu îmbuibare, cu beții și cu îngrijorările vieții și astfel ziua aceea să vină asupra voastră pe neașteptate, 35 ca o capcană! Căci ea va veni peste toți locuitorii de pe toată fața pământului. 36 Vegheați tot timpul, rugându-vă să puteți scăpa de toate aceste lucruri care urmează să se întâmple și să puteți sta în picioare înaintea Fiului Omului!

Iubitul nostru Isus nu a stabilit o dată concretă pentru a doua Lui venire. Elementul surpriză este clar și evident. Isus va reveni, nu încapă nici o îndoială, dar va veni atunci când nimeni nu se așteaptă. Ne mai rămâne doar să nu ne lăsăm absorbiți de preocupările acestei vieți și să fim mereu atenți. Cea mai bună metodă pentru a fi mereu atenți este să citim Biblia în fiecare zi, să vorbim cu Tatăl nostru în fiecare zi și să ne angajăm în misiunea de a aduce oameni la El. Pentru că viața devoțională, fără a ne îndeplini misiunea de a aduce suflete la Domnul, este goală, nu are substanță. Este o devoțiune deșartă care conduce la fanatism. Cheia este să unim devoțiunea cu lucrarea misionară. Să ieșim să căutăm suflete pentru Domnul nostru.

Câteva aspecte ale împărăției lui Dumnezeu prezentate de Luca, le găsim și în cartea Faptele Apostolilor, în special în primele 8 versete ale primului capitol. Aici ni se spune că tema de discuție a Domnului Isus cu ucenicii Săi înainte de a urca la Cer a fost Împărăția Cerurilor. De ce? Evident, ucenicii nu au înțeles. Ucenicilor mereu le-a fost greu să Îl înțeleagă pe Isus. Ei spuneau că Îl înțelegeau, și probabil că ascultau cuvintele Lui dar nu le înțelegeau sensul. S-ar putea spune că Maestrul vorbea pe o frecvență iar ucenicii sintonizau alta. Isus vorbea despre lucruri spirituale iar oamenii, limitați de umanitatea lor, înțelegeau lucrurile doar din punctul de vedere material.

De exemplu, într-o zi, Maestrul s-a întâlnit cu Nicodim și au vorbit despre nașterea din nou. Isus vorbea despre o naștere spirituală, dar Nicodim l-a întrebat: cum ar putea un om să se nască din nou fiind deja bătrân? Ar putea să intre din nou în pântecele mamei sale? În ciuda faptului că Nicodim era liderul spiritual al poporului lui Dumnezeu, nu înțelegea sensul spiritual al mesajului lui Isus.

Cu o altă ocazie Isus s-a întâlnit cu femeia samariteancă și i-a vorbit despre Apa Vieții. Isus se refera la harul minunat care satură setea spirituală a ființei umane dar săraca femeie a întrebat: cum ai putea Tu să îmi dai apă dacă fântâna e adâncă și nu ai cu ce să o scoți? Isus vorbea despre Apa care vine de la Tatăl iar ea se uita la apa din fântână. Tragic!

Isus venise în lume ca să stabilească Împărăția Sa și mereu a fost clar când le spunea urmașilor că aceasta va fi și spirituală. Și Ioan Botezătorul a vorbit despre Împărăția Cerurilor. Isus a vorbit despre natura spirituală al Împărăției Sale de 126 de ori în cele patru Evanghelii. Niciodată nu le-a dat motive ucenicilor Săi să creadă că se referă la o Împărăție strict lumească. Dar ei gândeau că Isus era un Mesia războinic venit ca să învingă Romanii și să stabilească Împărăția lui Israel. Ucenicii credeau că Împărăția Cerurilor, în termeni omenești, era Împărăția acestei lumi. De multe ori încercau să fie mai spirituali, dar mintea lor era numai la această lume. Conceptele lor erau limitate la lumea aceasta. De multe ori foloseau expresia *Împărăția Cerurilor*, dar o foloseau exclusiv în parametrii acestei lumi. Ca de exemplu, atunci când s-au certat pentru poziția cea mai înaltă în Împărăția lui Dumnezeu. Ce ironic! A fi cel mai mare în Împărăția Cerurilor. De-alungul celor trei ani petrecuți cu ei, Isus a încercat să le arate, în

repetate rânduri, natura spirituală a Împărăției, iar ei mereu au crezut că L-au înțeles, dar nu au înțeles nimic. Realitatea era dureros de crudă: ei niciodată nu au ajuns să înțeleagă nimic.

Dar Isus niciodată nu îi îndepărtează pe cei ce greșesc. El este Dumnezeu șanselor, de aceea, după ce a înviat, a apărut înaintea ucenicilor Lui care se ascundeau fiind dominați de frică și având ușile încuiate și speranțele zdrobite. El i-a consolată, i-a întărit și le-a dat misiunea de a continua clădirea Împărăției Lui, dar ce Împărăție să clădească ei dacă în trei ani de zile nu au fost în stare să înțeleagă nimic. Dar Isus niciodată nu pierde speranța și a mai rămas cu ei încă patruzeci de zile ca să îi ajute să înțeleagă natura spirituală a Împărăției Sale.

Luca povestește următoarele în Faptele Apostolilor 1:3

3 După suferința Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi convingătoare, arătându-li-Se deseori timp de patruzeci de zile și vorbind despre Împărăția lui Dumnezeu.

Aceasta a fost tema centrală a predicilor Lui în cei trei ani petrecuți pe pământ și ei nu înțeleseseră. Dar acum, înviat din morți și înainte de a urca la Cer mai rămâne cu ei încă patruzeci de zile și tema principală a învățăturilor Sale este din nou Împărăția lui Dumnezeu. Le mai spune să nu părăsească Ierusalimul în aceste patruzeci de zile, ci să aștepte promisiunea Duhului Sfânt. De ce? Pentru că Împărăția lui Dumnezeu este o împărăție spirituală care poate fi construită doar cu participarea Duhului Sfânt. Apoi, compară ambele Împărății cu botezul lui Ioan și botezul cu Duhul Sfânt. Ioan boteza cu apă, era un botez vizibil pe care toată lumea îl vedea, se făceau poze ca probă a evenimentului iar numele celor botezați rămânea scris în registrele bisericii. Dar botezul cu Duhul Sfânt este diferit, nimeni nu vede și nimeni nu face poze pentru că botezul Duhul Sfânt lucrează pe dinăuntru precum și grăunțele de muștar, sarea și drojdia. Numele acestor persoane nu se scriu în registrele bisericii ci în Cartea Vieții din Ceruri. Aceasta este ultima zi pe care Isus o petrece cu ucenicii Săi. Le vorbește despre Împărăția Cerurilor iar dintr-odată unul din ei se ridică și întrebă: Doamne, o să instaurezi din nou pe Israel ca Împărăție dominantă? Din nou nu au înțeles nimic.

Este ușor pentru noi să îi vorbim pe ucenici de rău. Întrebarea este următoarea: eu am înțeles oare ce este Împărăția lui Dumnezeu? Atunci când fac Biserica să crească mă gândesc ca fac Împărăția lui Dumnezeu să crească dar ce crește cu adevărat? Templurile sau persoanele? Sunt oamenii pregătiți să se întâlnească cu Isus și să adopte caracterul Său? E ușor să spunem ca ucenicii nu au înțeles, dar eu am înțeles?

Fie ca Domnul să ne deschidă ochii și să ne ajute să înțelegem. Luca era unul dintre ucenicii care se gândea la Împărăția lui Dumnezeu. Domnul să te binecuvinteze!

Traducere și tehnoredactare: Loredana Totolan
www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com